

ברכיכו

פרשת ראה תשפ"ה

גליון מס
179

// כריות של אלול

זמן שתהיה לך בקיאות עצומה איך לא ליפול בדעתך אפילו כשאתה חוזר חזרה, להתחזק בכל מיני מצבים שונים שיעברו עליך.

"אני לדודי" - זה הבקי ברצוא, אני תמיד מתקדם ורץ אל דודי - הקדוש ברוך הוא. ומצד שני, גם אם אני מרגיש מרחק ונדחה מהקדושה, אני צריך לזכר "דודי לי" הקדוש ברוך הוא כבכול מחפש אותי ורוצה בי, אומר רבנו שזה הראשי תבות של אלול כידוע, כי זה סוד התשובה!

עולם כמנהגו נוהג... הנסיונות והנפילות לא הלכו לשום מקום...

אלול! אורה של התעוררות עצומה, יכול אדם לשבת לשמע שיחה נפלאה המחדירה בו התעוררות עצומה, חשק ורצון, ממש עד בטול הבחירה מרב שהתעלה מהדבורים המעוררים, והנה הוא יוצא אל הרחוב, ומוציא את עצמו מול המציאות שעדיין עולם כמנהגו נוהג... הנסיונות והנפילות לא הלכו לשום מקום...

רבנו הקדוש גלה לנו למוד נפלא על סודו של חדש אלול, איך שאדם יכול להכין לעצמו פריזות למטה, שממל נפילה שהיא לא ישבר כלל, למודים קדושים כאלו שיראו לו איך לאסוף את עצמו לחזר אל השם יתברך מחדש:

// שתי כוונות

כל הסוד של חדש אלול הוא להיות בקי בדרך התשובה: "בקי ברצוא, בקי בשוב" איך להתקדם ואיך ללכת אחורה (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו'), אתה רוצה לזכות לחזר אל השם יתברך? אתה צריך לדעת את שתי הכוונות האלו, אף אחד לא יקנה רכב שרק ההלוקה לנסיעה קדימה עובד בו, אין אחורה, רכב שלא יכול להסתובב אחורה לא יביא אותך ליעדך, כן הוא ברוחניות ממש, אתה רוצה להתחדש תמיד בכל העניינים? תבקש "רבונו של עולם אני רוצה להיות ערליכע איד איש כשר באמת!" ובאותו

מה יש להתוכח?

היה אחד מאנשי שלומנו בשם ר' ישראל מטירנוויצא ז"ל, שהיה יהודי דבוק בהקדוש ברוך הוא. והיתה בעיר טעפליק מחלקת בין אנשי העיר שהיו חסידים אחרים, והיו וכוהים סוערים מאד, יום אחד התנישו בדעתם, שיביאו את ר' ישראל הנ"ל, שיישר את ההדורים וישיב בין הצדדים. ותכף כשבא, כל המתנגדים הקיפוהו בשאלות, ענה ואמר להם בתמימות: "מה יש לנו להתוכח? הלא הרבי שלכם רוצה שתתקברו להקדוש ברוך הוא ותלמדו תורה, הרבי שלנו גם כן רוצה שנתקרב להקדוש ברוך הוא ונלמד תורה, אזי באו נדבר מנהגה זו: הקדוש ברוך הוא מלא כל הארץ כבודו, הקדוש ברוך הוא נמצא פה, וצריכים לדבר עמו, ולשיח בינו לבין קונו, ולדבר אליו בשפת האם", וישבו כלם בפה פעור, כי אף פעם לא שמעו דבורים כאלו, ושקחו כבר מהוכחות, ואחר כך החל לדבר עמהם מסדר דרך הלמוד, איך שצריכים ללמוד תורה, ורבנו ז"ל גלה לנו, שכל אחד יכול ללמוד תורה, ואפילו אדם אומר שאין לו ראש טוב, אם רק יקום דברי רבנו ז"ל (שיחות הר"ו, סימן ע), לבסוף יפתח מחו ודעתו, ויכנס בו חמירו דאורייתא. והסוף היה, שכל אנשי העיר דשם התקברו לרבנו ז"ל.

נמצא, שאין צריך להכנס בוכוחים אם הדרך שלך אמת או לא, אלא רק לדבר מנהגת האמת, שאלו דבורי רבנו ז"ל.

אשר בנחל מכתב זקנו

// מדוע צריך קללה?

את המפתח ללמודים אלו אנו מוצאים בפרשת השבוע: הקדוש ברוך הוא אומר לנו: "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה", אפשר לשאל, מדוע צריך בכלל קללה - נפילות ונסיונות? תביא לי רק ברכה! רק שבשבייל שתדע מהי ברכה לכן יש כאן גם קללה, לפני כל עליה מכרח שתהיה ירידה (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כב), נותנים לך גם טעם את טעמה המר של נפילה מעבודת השם, לראות מהו חשק, כדי שתדע להעריף את האור והנעם שיש למי שדבוק בו יתברך. עכשו זה כבר ספור אחר לגמרי, רק שיהיה לך שכל לא לברח, מפל נפילה, מהמקום הכי נמוך שרק נפלת לשם, תרוץ חזרה אליו יתברך!

(מתוך אשי ישראל ראה תשפ"ג)

אנשי שלומנו מעולם לא אמרו לאחר מה לעשות, רק עוררו אותו על תפלה והתבודדות, ושיחה בינו לבין קונו, וזה כבר יגלה לו מה לעשות, כי מי שמרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, נזדכך לו המחזין והכליות, וידע לתן עצה לנפשו. (אשר בנחל זקל"ג)

זיכור אמת

פֶּתַח עֵינֶיךָ וְרֹאֵה!

בעזרת ה' יתברך,
יום 1 ערב שבת קדש לסדר ראה
כ"ד מנחם אב התשפ"ג

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו
אל כל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל
עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל אחר
ואחר, הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

השבוע קורין את פרשת ראה, והוא
שבת מברכים ראש חדש אלול, חדש
התשובה, והשם של הפרשה הוא שם של
פתיחת עינים, ראה! פתח עיניך וראה! ראה
את עצם יפי הבריאה ואת כל החסדים
והרחמים שהשם יתברך עושה עמנו בכל
עת, ראה איך הקדוש ברוך הוא קורא לנו
להתקרב אליו, ראה איך הקדוש ברוך הוא
מבקש אותנו שנפתח את פנו לדבר אליו
ושנבקש ממנו כל מה שאנחנו צריכים, ואם
נזכה לפתח עינינו אפלו מעט נזכה לראות
דברים מאד יפים וכל החיים שלנו ישתנו
לטובה ונחיה חיי גו עדו בעולם הזה מעין
עולם הבא.

ועקשו בהתקרבות ימי אלול הקדושים
הוא הזמן הכי מכשר לזה, כי כלנו רוצים
לתקן ולשפר את כל מה שחסרנו במשך
השנה שעברה, וכלנו מצפים לקבל שנה
טובה ומברכת הן ברוחניות והן בגשמיות,
ועל כן חובה עלינו לפתח את עינינו לראות
את חסדי ה' ולהודות לו יתברך על הכל,
ובדרך זה נזכה לקבל עוד רחמים וחסדים
בלי שעור וסוף, ותהיה לנו שנה מלאה כל
טוב, בריאות שלמה בגוף לב ונפש, שנת
אשר עשר וכבוד, שנת גאולה וישועה.

המאחל לכם שבת שלום ומברך וחדש טוב
ושמח!

יחזק משה סריין זצ"ל

האם מתר להתפלל בשבת וחג תפלות אישיות?

לכבוד הרב שלום. האם בשבת וחג מתר להתפלל תפלות אישיות
לזווג, לרפואה, לשמחה וכדומה, חוץ מהתפלות בבית הכנסת?

תשובה

הדבקות שהיה לו בו יתברך, רואים
מכל זה שיש מי שאצלו תענוג הבקיה
בשבת בעת תפלתו זה הענג שבת שלו.

ולכן בודאי שבשבת אז הזמן לבקש

בעזרת השם יתברך, יום ה' לסדר וישלח
י"א כסלו התשע"ד

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את
מכתבך.

עליך לדעת שבשבת
מאיר האור אין סוף ברוך
הוא בגלוי רב ונפלא מאד,
בלי שום לבושים, מה
שאין בשבת ימי השבוע,
ולכן בשבת זה הזמן הכי
טוב לבקש ממנו יתברך
כל מה שהוא צריך -
הן בריאות, הן זווג, הן
פרנסה, כי השיחה בינו
לבין קונו בשבת זה דבר

גדול מאד מאד, וחכמינו הקדושים
אמרו (מדרש אגדה) רבי עקיבא היה בוכה
בתפלתו בשבת, כי זה היה לו התענוג
הכי גדול שיכול לבקש ממנו יתברך
כל מה שצריך, ואמרו שהיה אומר
שיר השירים עם בכיות עצומות מרוב

על הכל, כל מה שצריכים, אבל העקר
שהבקיה תהיה מרוב שמחה, כמו
שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן
קע"ה) עקר מעלת הבקיה הוא כשהיא
מחמת שמחה וחדוה. ואפלו החרטה
טוב מאד שתהיה מחמת שמחה,
שמרוב שמחתו בהשם יתברך, הוא

צוֹדֶק עַד

הָרַגַע הָאַחֲרוֹן

מחלקת או מריבות! אשה שרוצה שבעלה תמיד יחפש בחכמה איך להסתדר ולוותר, סוף כל סוף זה ישפיע עליה, אם אדם יהיה דגמא כזו - **היא גם תלמד את המלאכה הזו**. (מדברים מהבצל כי הוא זה שצריך לבנות את הבית, אבל לפעמים האשה היא זו שצריכה לנהל בחכמה זו).

זה ענין חדש אלול זה ההכנה לראש השנה! לעשות הכל שהבית יהיה מקום גן עדן, מקום קדוש בו מחנכים בשמחה, לא דוחקים. איני יודע אם בדורות הקודמים היה פועל חנוך ביד קשה, **מכל מקום בדורותינו בודאי לא זו הדרך!** זה פשוט שחנוך הילדים זה רק בדרך של אהבה ושמחה, וההורים צריכים להיות דגמא לזה, אם יש בין ההורים מחלוקות ומריבות, ה' ישמור, מה רוצים אחר כך מהילדים? הם רואים בדיוק מה שקורה והם מחקים זאת, כמה אדם צריך להתגבר על עצמו ולוותר ולהתפטר על כל מה שאפשר.

תחלה זה בודאי בשביל טובתך בעצמך, שלא תהיה שרוי במחלוקות ומריבות, אבל גם אם תטען: "לבסוף אעשה תשובה ואתפא", אבל הילדים מקבלים צלחת, ה' ישמור, שקשה מאד מאד לרפא אותה, **חבל שישאר אצלם לכל החיים מה שהם ראו**. ילדים צריכים לראות רגע, שמחה, כבוד בבית, זה החנוך!

יש אנשים שהם שתלטנים, כופים את רצונם על האחר, כל הממנה היא להוציא את הרצון העצמי שלהם וכו', שמענו אין ספור פעמים ממוהרא"ש ז"ל: הס"מ הוא במקספר 40-60, רומז לאי שוי, אחד יותר מהשני, זו טמאת הס"מ שרוצה להרס את שלום ביתו של האדם, רחמנא לצלן.

מרבנו קבלנו אחרת, שמו של רבנו מתחיל בנ' ונגמר בנ'... גם שמו של רבי נתן, ההפך מהס"מ, שבני הזוג יודעים: "אנחנו שנינו בידי הקדוש ברוך הוא", אם יש איזה ענין - אנחנו צריכים להחליט יחד, מתר לאדם לומר: "אשתי, נראה לי שכן צריכים לעשות, מה את אומרת?", זה נקרא נ' נ', השתוות.

כך יכול להיות בית בריא ושלם, זו נקראת מציאת הזוג אמיתי, שאדם יודע שצריך לעבד ולהשקיע כל פעם מחדש, אין דרך אחרת.

חדש אלול הוא זמן מסגל למציאת הזוג, כך מביא רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק ב' סימן פו), הענין של מציאת הזוג הוא לא רק פעם אחת, כששוכרים צלחת, זו היא רק ההתחלה... **"מציאת הזוג" היא עבודה שלמה במשך כל החיים**, שצריך להשקיע בעבודה זו, שתהיה תמיד אצלו מציאה חדשה, עכשו מצאתי ומתחיל לחיות מחדש ממש.

יודע בעולם שהרמז של חדש אלול זה "אני לדודי ודודי לי", אני אל הקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא כפיכול בשבילי, **זה גם היסוד בבית!** שצריך תמיד לראות שתהיה אחדות כזו, אני לדודי ודודי לי.

כל כך הרבה תורות יש לנו מרבנו ז"ל, שגלה לנו את הסגלות והמתנות שאפשר לזכות בהן בחדש אלול, אחד הדברים שמביא רבנו (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן קמא) שבחדש אלול מתקנים: "ומל ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך" (דברים ל, ו), על פסוק זה אומר התרגום: ויעדי ה' אלקיך ית טפשות לבך - בחדש זה הקדוש ברוך הוא יסיר את הטפשות מהלב שלך.

מוהרא"ש היה תמיד חוזר על המאמר: "תהיה חכם ואל תהיה צודק", **כשאתה רוצה להיות צודק - אתה טפש גדול...** כמה עלינו לקבל ולהכניס את הלמוד הזה, להיות חכמים.

מוהרא"ש היה ממחיש זאת במשל שהוא צחוק מכאבי: אדם שנוסע על כביש מהיר, ופתאום ממולו מגיע רכב במהירות, בתוך המסלול שלו רחמנא לצלן.

אדם חכם ימהר לפנות את המסלול מפני אותו רכב, אבל האדם ה"צודק" יאמר: "הוא נכנס למסלול שלי! איזו חצפה! אני אראה לו מה זה..." אתה תראה לו? ה' ישמור... לבסוף יהיה כתוב על המצבה: "היה צודק עד הרגע האחרון", **היש טפשות גדולה מזו?**

כמה צריך את הלמוד הזה, וביותר בבית, שצריך ממש כחכמת שלמה, גם אתה יודע במיליון אחוז שבענין מסים אתה הצודק, לא צריך ראיות, זה פשוט כך, אבל המציאות היא שהיא חושבת אחרת, אם תתעקש להיות הצודק, גם עליך יוכלו לכתב "היה צודק..." אבל תמצא את עצמך ללא בית, הומלס צודק...

תהיה חכם, מעשה הכל שיהיה שלום ואהבה, שום

מתחרט ומתגעגע מאד על שמרד נגדו בימים הראשונים, ומתעורר לו בכיה מחמת רב השמחה, וזה עקר מעלת הבכיה, שתהיה מחמת שמחה, וזה בכיה הוא ראשי תבות בשמך יגילון כל היום (תהלים פ"ט) שעקר הבכיה שתהיה מחמת שמחה בשמו יתברך, כי בכיה הוא מתעורר ממש ס"ג, שהוא בבניה, ועל כן בכיה בגימטריא המלוי של ס"ג כמובא בכתבי הארז"ל, הינו שהתעוררות הבכיה תהיה משמחה כי בינה לבא כמו שכתוב "הלב מבין", ועקר השמחה היא בלב, כמו שכתוב (תהלים ד) "נתת שמחה בלב", ומשם צריך שתהיה התעוררות הבכיה, ועל ידי זה נמתק הבכיה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שתהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

פרטים

יבוא...

שַׁעְרֵי הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים

// תשובה לכל הדורות //

בחדש אלול נתנת האפשרות לכל אחד לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, ולתקן את כל מה שעבר עליו בכל השנה.

כי בראש-חדש אלול עלה משה-רבינו להר סיני ושהה שם ארבעים יום - עד יום-הכפורים, ופעל סליחה על חטא-העגל שהיה כלול מהעוונות הכי חמורים: עבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים, והתרצה השם יתברך ומחל לנשמות ישראל. ועל-כן נקבע חדש אלול לחדש התשובה לכל הדורות, ובו יכול אדם לתקן את הכל, אפילו אם נכשל בחטאים החמורים ביותר - מקבלים אותו.

// פתיחת ההיכל //

מראש-חדש אלול עד יום-הכפורים נפתחים **שַׁעְרֵי הַשָּׁמַיִם** כמו שבעת פתיחת ההיכל פאשר מוציאים את הספר-תורה בבית-הכנסת, שהוא עת רצון גדול מאד בשמים כמובא בזהר הקדוש (נקהל רו ע"א) - אותו דבר נעשה מראש-חדש אלול עד יום-הכפורים, שאז הוא 'פתיחת ההיכל' ארצה של ארבעים יום, ונפתחים המקורות של שלש-עשרה מדות הרחמים, ואפשר לבעל באותה עת את כל משאלות לבו לטובה, העקר שיחזר בתשובה שלמה ויפתח את פיו לדבר עמו יתברך, ויבקש סליחה מחילה וכפרה על כל מה שעשה כל השנה.

// התשובה תלויה בדבור //

עקר התשובה תלוי בדבור אליו יתברך, וכמו שאומר הנביא (הושע יד, א): "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'", ואומרים על זה חכמינו קדושים (שמות יד, כד): 'איני מבקש מכם אלא דברים, אפלו עמד אדם בשוק וחרר וגדר כלפי מעלה, אם יבקש ממני מחילה, אני אמחל לו'. על-כן עכשו בחדש אלול הזמן מסגל מאד לפרש כל שיחתו לפניו יתברך בתמימות ובכשיטות מבורה, ולבקש מחילה על הכל.

(קונטרס יחדש אלול מאיר ושמח)

ימים לפני ראש השנה, בכדי שיגיע לשם בדיוק בראש השנה, והשתדל להתפלל כאן - כף תקח לעצמך סגור טוב - רבנו הקדוש שפועל דברים גדולים למי שיתפלל אצלו, ונתפלל בראש השנה זה שיחזרו כל הבנים לאביהם". ועוד המשיך ובלה עמו זמן מה בשיחה בה הקשיב והעריף על היהודי טללי חזק ונחם, כשלאחר מכן פנה לאנשי שלומו ואמר: "להקשיב ליהודי הוא גם כן חסד גדול".

תקופה קצרה לאחר אותו ראש השנה, שעבר בהתעוררות ובדבקות והתקשרות גדולה אל רבנו ז"ל, בבכיה ושמחה, הגיע היהודי בשמחה גדולה לבשר:

"רצון יראיו יעשה, בתי, בעלה וילדיה קבלו את האשורים המיחלים! הנה הם כבר בדרך לארצות הברית, לקבע משפכם בשכנות יהודים יראים שומרי תורה ומצוות!"

בראש השנה נעמד כלנו למשפט גדול, והנה ידוע כשיש משפט חמור צריכים לקחת עורף דין גדול, וככל שהמשפט יותר גדול יותר מסבב, לוקחים את העורף דין הכי גדול, ואם נגזר עליו איזה ענש מות רחמנא לצלן, אזי לוקחים את העורף דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם לעורף דין, העקר שיציל אותו ממות בטוח לחיים, והנה רבנו ז"ל הוא העורף דין הגדול ביותר, והוא הכריז (חיי מוה"ר"ו סימן ת"ה): הראש השנה שלי הוא חדש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלוין בראש השנה שלי - אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי.

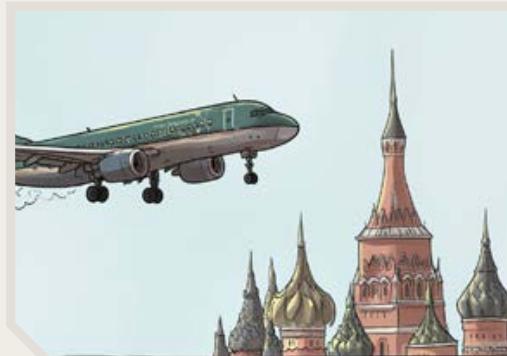
מי ששכל בראשו - לא חושב פעמים, כבר יעשה פרטים, ויתפלל שיזכה לעבר על כל המניעות ולבוא לחיים ולשלום לקבוצ הקדוש של רבנו ז"ל, ויזכה שרבנו ז"ל יהיה העורף דין ומליץ ישר בעבורו, יתקן את נשמתו ויפעל בעבורו שנה טובה ומתוקה שמונה מכל מיני רע.

(ימי מוה"ר"א ש תשמ"א סימן א)

בשכנות הישיבה הקדושה "מתיבתא היכל הקדוש" בברוקלין, התגורר יהודי עולה מרוסיה, איש תם ופשוט מאד, במבטא רוסי כבד הצטרף לתפלות החמות, כשהוא בקשי רב אומר את המלים לאט לאט, פה ושם נצפה הוא מצטרף לשיחה, לשעור בספרי רבנו ז"ל, כשעיניו עוקבות בצמאון אחר התנהגות דבורי אנשי שלומנו.

במשך זמן מסים, לקראת ראש השנה של שנת תשמ"א, שם לב מוה"ר"א ש שדאגה אופפת את האיש, רוחו נמוך משהו משאר הימים.

הסבה שהכבידה על לבו הייתה העבודה שבתו, יחד עם בעלה וילדיה, נשארו בברית

המועצות דאז, מלכות הרשעה של רוסיה הקומוניסטית, באותם ימים לא היה קל בכלל לקבל אשור יציאה מבית הפלא הסובייטי הגדול, הוא דאג שפא הקר הרוחני הרוסי יקפיד את לבם היהודי, והם ישתקעו שם, רחמנא לצלן.

באחת הלילות, לאחת תפלת ערבית ורקודים כנהוג, נגש אליו מוה"ר"א ש בהתלהבות עצומה:

"ר' משה, אז איהר וועט דאווענען דא ראש-השנה, האט איר אייער איידעם מיט אייער טאכטער דא דעם יאר - אם תתפללו כאן בראש-השנה, בקבוצ הקדוש של רבנו ז"ל שנקיים כאן (מחסר האפשרות באותו שנים להיות על צינו הקדוש), בשנה זו יבואו בתכם וחתנכם!"

באחת נשמתו פניו של האיש לשמחה גדולה, הוא רץ לביתו ובשר לאשתו את ההבטחה שזה עתה קבל.

כעבר כמה ימים, שאל האיש בעצת מוה"ר"א ש מתי לשלח את בקשת רשיון היציאה, ומוה"ר"א ש נענה לו: "שלח זאת כמה